

Muž 37 let, hasič, 2 roky rozvedený, 1 syn (13 let) ve střídavé péči

Chtěla jsem se Tě zeptat zda nepřemýšlíš o další rodině? Jsi ještě mladý...

Nepřemýšlím. Kluka mám ve střídavé péči, je u mě 2 až 3 dny v týdnu, podle mých služeb. Čím je starší, je s ním lepší zábava, chodíme na fotbal, hrajeme tenis, jezdíme na kole, na lyže, a je pro mne parťák. Už to není dítě, kterému musíš utírat nos. A já jsem rád, že se mnou chce být a perfektně si čas užijeme. Měl jsem ho dost brzy a neměl jsem z toho možná moc rozum. Možná jsem si ho ani neužil, ale teď si to vynahrazujeme.

Promiň, ale právě protože jsi si ho neužil, když byl malý, neláká tě zkusit to znovu...

Ne, fakt ne. Víím, že existuje spousta chlapů, kteří jsou ještě starší než já a ožení se znovu a zakládají druhou rodinu, ale mne to fakt nebere. Jak jsem už říkal, byl jsem mladý, neměli jsme s manželkou peníze. Když jsme se vyhrabali z nejhorsího, tak to mezi námi začalo být (paradoxně) špatný, a nakonec jsme se rozvedli. Já jsem se rozvádět nechtěl, už kvůli klukovi, který to odnesl určitě také. A nedovedu si představit, že bych něco podobného měl zažívat znovu. Navíc o něj nechci přijít podruhé. Teď, když konečně mám trochu peněz, a můžu mu něco dopřát, zaplatit hory, koupit kopačky, atd. Kdybych si založil novou rodinu, odsunul bych ho na druhou kolej.

Nebojíš se, že ti syn vyroste, opustí tě, a ty zůstaneš sám? Nikdo přeci nechce zůstat sám.

Nevím. Takhle dopředu jsem nikdy nepřemýšlel. Mám 24 hod. služby, a když mám volný den, čekám až přijde kluk ze školy, vyrazíme někam na kolo nebo si zahrajeme nějakou stolní hru, koukneme se třeba na televizi. Jsem prostě rád s ním, a dokud on bude chtít být se mnou, tak tomu vše podřídím. Sám se teď rozhodně necítím.

A neměl jsi pocit, že tvoje rozhodnutí tě limituje ve výběru nové partnerky? Myslím tím, že spousta žen, které potkáš, po tobě určitě dítě bude chtít. Nebo je to snad jinak?

Ty, co by děti chtěly, si radši nepřipouštím moc k tělu. Jak jsem řekl, zatím mi to takto vyhovuje a nechci nic měnit. Vyperu si, uvařím, uklidím. A navíc nedovedu si představit, že budu vodit dítě do školy, a budou si o mně myslet, že jsem dědeček.

No to snad ne, vždyť jsi ještě mladý, v tvém věku některé ženy rodí 1.dítě, to přeháníš...

To je věc názoru. Ať si každý zakládá rodinu kdy chce. Já mám prostě zkušenost, že si s klukem teď strašně rozumíme, jelikož jsem ještě mladý, jak říkáš. Ale kdybych měl mít další dítě třeba ve 40, a v 53 letech bych s ním měl prožívat to co teď se synem, asi by to vypadalo jinak. Nevím, jestli bych ho dokázal pochopit a jestli bych s ním dokázal blbnout. To si spíš dovedu představit, že si najdu ženu s dětmi, a budu jí pomáhat vychovávat její děti.

No když myslíš...Já jsem zase toho názoru, že každý je tak starý na kolik se cítí. Chtěla jsem se tě ještě zeptat co si myslíš o stoupajícím věku matek, ale obávám se, že už jsi mi asi odpověděl...

Ne, to tak neber, mluvil jsem o sobě. Ale chápu ženy, které z nějakého důvodu nestihly dítě do třicítky, že to nevzdávají ani ve čtyřiceti. Mít dítě je krásný, každopádně. Ale v mém případě, kdy už 1 dítě mám, nechci pokoušet osud, abych měl strach jestli bude zdravý, jestli ho vychovám. Ale je to každého věc.

To máš asi pravdu, akorát si myslím, že u vás mužů to není ani tak o pokoušení osudu, ale o pohodlnosti. Každopádně ti děkuji za rozhovor a přeji ti, aby ti tvoji péči syn jednou vrátil a nezůstal jsi sám.